

SAJTÓKÖZLEMÉNY

Túl a felén a 21. Minimum Party

Idén a természetben megvalósuló alkotó folyamatokat felkaroló Minimum Party alkotótábor az az idő ciklusainak megfigyelését tűzte zászlajára. A július 27. és augusztus 7. között zajló tábor számos alkotóműhellyel és szakmai fórummal teszi élménydússá a kortárs művészetek iránt érdeklődő résztvevők nyári időtöltését a Tiszás folyó torkolatánál, Kászonaltíz község közelében.

Az immár 20 éves Minimum Party műhelyeinek mindenike elkezdte tevékenységét a július 27-i táborkezdő napot követően, a 28-án megtartott műhelyvezetők bemutatkozója után. A vizuális műhely a Londonból érkező Simon Gabriella irányításával a műhely résztvevőit saját terek kiválasztására ösztönzi, megfigyelve mindazt, ami a jelent kitölti a tábor helyszínéeként szolgáló kászoni természeti környezetben – a cél maga az alkotófolyamat. A fotóműhelyt irányító marosvásárhelyi Fekete Zsolt azt vallja, hogy régies technikával az új képek visszamennek az időben, lyukkamerával, cianotípiával kísérletezve avatja be a résztvevőket a fényképezés művészetébe. A filmes műhely résztvevői a budapesti Fogarasi Gergely irányításával próbálkoznak az idő elkapásán, kísérletezve a filmen belüli idővel is. A zeneműhely a Budapestről érkező Rimóczi István irányításával működik, kísérletezéseik eszköze a hang, amelynek időbeliségét hangci ciklusokra bontják, és eljátszanak ezen ciklusok mozaikszerű összerakásával és megszólaltatásával. A táncműhelyt a budapesti Nagy Csilla vezeti, aki alkotóként a táncban a lineáris és a ciklikus időszemlélet kapcsán a „folyamatos jelen” életre hívásán kísérletezik. Évről évre találkoznak a táborban környékbeli fiatal építészek, akiket idén a csíkszeredai Sánta László irányít a tájba simuló alkotások létrehozására. Debrecenből érkezett az íróműhely vezetője, Adorján Beáta, aki játszani hívta az alkotóműhely résztvevőit. A filozófia műhelyt immár 14. alkalommal vezeti Pálfalusi Zsolt esztéta, az ELTE előadója, akinek kérdésselvetése arra irányul, hogy mit jelent a művészetben is integrálhatatlan műalkotás és művész mibenléte, előadásain és szemináriumain az örültség képi ábrázolásai és a mentálisan sérült művészek biográfiái kerülnek terítékre. A székelyudvarhelyi Tank Erzsébet a kézműves műhelyben a nemezelésbe beépíthető szimbólumok létrehozásának technikáit tanítja műhelye résztvevőinek. A már felsorolt alkotóműhelyeken kívül idén is jelen van az Élboy, a Miskolcraól érkező Szabó Attila kísérleti színházi műhelye. A dobolás rejtelméibe Hána László vezeti be az érdeklődőket. Egész táboridő alatt fotós dokumentációt vezet Kónya István és a mozgóképes dokumentációt Schneider Tibor irányítja.

Adorján Beáta az eddig történetekről a következő gondolatokat fogalmazta meg: „Más táborban is azt tapasztaltam, hogy az írás iránt van a legkisebb érdeklődés. Talán ez azért van, mert ennél a tevékenységnél lehet a legnehezebben feloldani a gátlásokat, görcsöket, talán az írás kapcsán van leginkább a résztvevőkben az az érzés, hogy itt egyből „irodalmat” kell produkálni. Ezért is merült fel bennem pár nap után a Láthatatlan Íróműhely ötlete, ami itt annyit jelent, hogy nincs látható és időkorlát közé szorított műhelytevékenység, hanem bármikor bárhol bárki bármit írhat. Titkos levelezés indult, melybe bármelyik táborlakó becsatlakozhatott. Dramaturgként próbáltam betársulni más műhelyekbe, hogy együtt dolgozzunk ki helyzeteket, illetve ha ott szükség lenne szövegre, akkor segítek annak kialakításában. Az építészműhely ötletéből kiindulva, hogy egy ösvényt szeretnének építeni, melyet bejárva különböző stációkon mennénk keresztül, kértem meg őket, hogy járjuk be együtt a lehetséges helyszíneket. A helyszíneken közösen ötleteltünk, mi történhetne ott, melyik műhellyel lehetne az adott helyen együttműködni, illetve milyen más helyszín építésére lenne még szükség az út bejárása során. Így született a Fenyő-figyelő, melyet az építészműhely tagjai egy korábbi szemétteléből alakítottak ki, eltüntetve onnan az üvegtörmelékeket és konzervdobozokat, amiből terveik szerint installációt készítenek majd. A Fenyő-figyelő színházként is működik: a néző az év bármely napjának bármely órájában bekapcsolódhat A Fenyő család életébe. Akárcsak egy szappanopera esetében, nem kell attól tartani, hogy lemaradunk valamiről.

A táncműhely résztvevőivel egy jeleneten dolgozunk közösen, melyet egy korábban épített helyszínen, a szentély inspirált. Itt az erdei tünkányok szertartása lesz majd látható. Aki nem ismerné a tünkányokat, Lázár Ervin nevezte így azt a lényt, aki egyszerre tündér és boszorkány.

Tervben van még, hogy a tábor végére megírjuk a Minimum Party himnuszát.”

Még hátra van néhány nap, és az események egyre sűrűsödnek a kászoni táborban. Bár az eső egyre csak esik, a régi-új táborozók kedvét ez nem szegi, idén sem hagyták volna ki ezt az egyedülálló lehetőséget az együttalkotásra.

A Román Kormány Etnikumközi Kapcsolatok Főosztálya, a budapesti Nemzeti Kulturális Alapprogram, illetve a Romániai Magyar Demokrata Szövetség és a Communitas Alapítvány támogatásával megvalósuló alkotótábor megszervezésében A minimum Party Társaság egyesület partnerei: Kászonalitíz Polgármesteri Hivatala, Dr. Lukács Mihály Általános Iskola (Kászonalitíz), Tuzson János Általános Iskola (Kászonújfalun).

